ATEŞ

ÇOCUKLARA- HAFTALIK MECMUA

SAYI: 11
15 KURUŞ

BASKIN

Binbaşı Brenson, kadehleri doldururken, Mis Gladvel:

— Hepimiz sizi bekliyoruz, Doktor Klingson, dedi.

Doktor Klingson, koltuğuna yerleştikten sonra, elindeki sigarayı söndürdü ve:

— Peki dostlarım, dedi. Şimdi hepiniz beni dinleyin ve sözümü kesmeyin. Anlatacağım hikâyede zaman ve mekânın ehemmiyeti yok. Telefon çaldı. O saatte telefonun çalması hayret edilecek bir şeydi. Saatime baktım 23 ü 20 geçiyordu. Telefon odanın öbür ucunda idi. Oraya yürüdüm. Telefonu elime alacağım sırada, içimden gelen bir his, sadece kulaklığı kaldırmamı telkin etti. Mütemadiyen kalın bir ses:

"Nihayet kalktınız mı?" diyordu.

"ı" harfi henüz kulaklarımda çınlıyordu ki, telefonun ağzından, küçük, gri, parlak, yuvarlak bir cisim çıktı. Demek yalnız kulaklığı elime aldığıma iyi etmişim.. Bu müddet zarfında telefondaki ses devam ediyordu:

"Evinizin önünde bir otomobil duruyor. Beş dakikaya kadar aşağıya inin ve gri yuvarlağı da beraberinizde alın. Elinizle bir daire işareti yaparak yuvarlağı şöföre veriniz. Hiç bir şey sormayın.. İşiniz çok mühimdir. Hayat memat meselesi..

Başımdan binlerce düşünce geçerken gri yuvarlağa baktım. Bu cisim gayet yumuşaktı. Bir kaç dakikada giyindim. Brivning tabancamı cebime yerleştirdikten sonra evi terkettim.

Dışarısı zifiri karanlıktı. Bir kaç dakika tereddütten sonra yürümeğe başladım. Bu anda iki fener yüzümü aydınlattı ve önümde büyük bir otomobil durdu. Kendi kendime: "Mevzubahis şöfer bu olsa gerek" dedim ve elimle havada bir daire çizdim. Sonra gri yuvarlağı adama uzattım. Bunun üzerine şöfer yaklaştı ve:

— Eyet, daire, gri yuvarlak.. Hatırladım. Pek âlâ.. Binin bakalım.. Her ihtimale karşı yanınızda bir tabanca var mı? En aşağı altı mermisi olan bir tabanca, dedi.

— Var, dedim.

— Güzel.. Şu halde silâhınızı hazır tutun Çünkü yirmi dakika sonra kullanmağa mecbur kalacaksınız. Şimdi, son sür'atle bir gölün kenarına gideceğiz. Işıkları da yakmıyacağız.

O anda, kucağımda bulunan bir kâğıt nazarı dikkatimi celbetti. Cep fenerimi çıkararak okudum:

"Bizi kurtarın. Hayatımız, sizin alacağınız tedbirlere bağlıdır. Gece çok karanlık olacak. Kâğıdın altında hayatınız için beş bin dolarlık bir çek var."

Şöfor, sanki düşüncelerimi okumuş gibi, arkasına bakmaksızın:

— Heyecanlanmayın, dedi. Yalnız elinizdeki feneri söndürün!

Bir an sonra otomobil durdu. Şöfor yerinden atlıyarak kapıyı açtı ve fısıldadı:

— Burada inmeniz lâzım!

Adamın yüzüne hayretle baktım:

— Ben bir şey bilmiyorum ki.. Nasıl inerim? dedim.

— Saat tam on ikide her şeyi kendiliğinizden öğreneceksiniz. Bu, sizin elinizdedir. Yoksa siz, Skotland Yard'lı Doktor Klingson değil misiniz?

Şöfor bunları söyledikten sonra, yer açılıp da içine batmış gibi, ortadan kayboldu.

Niçin saate bakmıyordum? Niçin cep fenerimi kullanmıyordum? Buraya niçin gelmiştim? O anda tahminen yirmi metre kadar mesafede, parkın ortasında büyük bir köşk gördüm. Pencerelerinin arkasında gölgeler dolaşıyordu. Demek telefon edilen esrarengiz köşk buydu!

Bunu düşününce, başım yerine geldi ve vak'aları soğukkanlılıkla muhakeme etmeğe başladım. Bu karara verdikten sonra da köşke doğru ilerledim. Sağ elimde tabancamı tutuyordum. Altı mermi! Neden altı? Sebebi ne? Ne oluyordu? Evdeki insanlar çıldırmış mıydı? Yoksa ben aklımı mı kaybediyordum?..

Pencereler birdenbire açıldı. Bir anda altı baş dışarı uzandı ve gülmeğe başladı. O kadar korkunç bir şekilde gülüyorlardı ki, bütün vücudumun ürperdiğini hissettim. Altı baş, altı erkek! Demek bunun için altı mermiye ihtiyaç vardı?

O anda korkunç bir çığlık duyuldu. Yumuşak otların üzerine basarak köşke koştum ve kapıyı ittim. Ardına kadar açıldı ve ben, halıların üzerine basarak yukarıya çıktım. Koridorun sonundaki kapıdan ışık sızıyordu. Ayni çığlık bir defa daha duyuldu!

Bir saniyede kapının önüne geldim ve hızla açtım. Ayni anda bir kaç ağızdan çıkan kahkaha ile karşılaştım. Kendimi kaybederek bağırdım:

— Eller yukarı! Eller yukarı!

Bu anda, evimdeki telefon gibi, keskin bir zil sesi işittim. Altı adam bana bakarak:

— Doktor, zili işitmiyor musunuz? dediler.

Hiddetle:

— Yeter! diye bağırdım. Şimdi sizi öbür dünyaya göndermezsem, bana da Doktor Klingson demesinler!

— Hah.. Hah.. Hah!.. Bağlı olduğunuzu görmüyor musunuz?

Kolumu kaldırıp ateş etmek istedim. Fakat çok geç kalmıştım. Kollarımı sanki demir kelepçeler sıkıyordu. Gözlerim karardı..

O gün, bugünmüş gibi, şimdi dahi alnımda iri ter damlaları biriktiğini hissediyordum, dostlarım..

Doktor Klingson sustu. Dinliyenler, hep bir ağızdan bağırdılar:

— Doktor, devam edin Allahaşkına.. Sonra ne oldu?

— Pekâlâ, dinleyin! Biri kolumdan tutunca uyandım..

Ortada derin bir sessizlik oldu. Hayal kırıklığına uğramış olan dinleyiciler, dudak bükünce, Doktor Klingson gülümsedi ve:

— Bayanlar, baylar, dinleyin, dedi. Asıl hikâye şimdi başlıyor! Evet, dostlarım.. Söylediğim gibi, evimde, yatakta uyandım. Işıklar yanıyordu ve uşağım Jons, üzerime eğilmişti. Beni kolumdan sarsarak:

— Telefonun çaldığını duymuyor musunuz sir? diye sordu.

— Telefon mu? Ne zamandanberi?

— Üçüncü defa oldu sir..

Ter içinde ve bitkin bir haldeydim. Saate baktım, 23,20.. Hayret! Esrarengiz gece yolculuğuna çıktığım zaman da saat 23,20 idi. Kulaktığı kaldırdığım anda, telefonun konuş-

(Devamı 11 nci sayfada)

****

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.
YIL: 1 — CİLT: 1 — SAYI: 11
3 ARALIK 1952
Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR
Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893
Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZİM ÜNVERDİ
Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.
Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

****

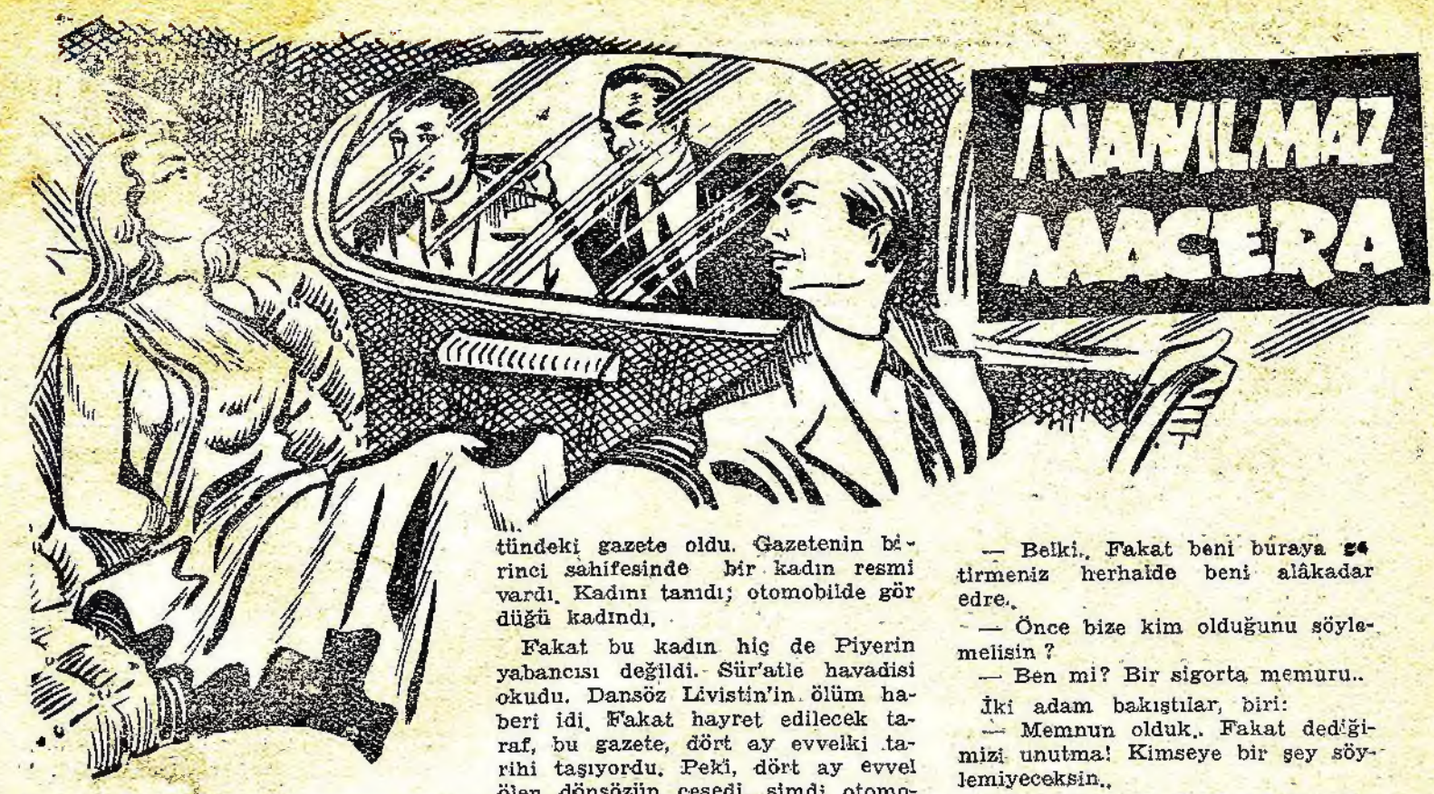

Sigorta memuru Piyer Jivna, bir tahkikat için uzakça bir köye gidiyordu. Köyün evlerinin önünde küçük bir patikanın kenarında lüks bir otomobil ile karşılaşınca, doğrusu hayret etti.

Pariste nadir rastlanan bir otomobil.. Kimin olabilirdi? Biraz merak ve biraz da hayretle otomobilin yanına epey yaklaşmıştı. Bir kadın silüeti gördü. Biraz daha ilerleyince, sarı saçları omuzlarına dökülmüş bir genç kadının harikulâde güzelliği, hayret ve merakını büsbütün arttırdı.

Otomobil, yolunun üstünde idi. Tam önüne geldiği vakit, genç kadının güzelliği âdeta gözünü kamaştırmağa başlamıştı. Fakat otomobilin cephesine gidince merak ve hayret, derhal dehşete inkilâb etti. Çünkü bu genç kadın kaskatı kesilmiş, cansız birc esetti. Ve göğsünün alt kısımları bir örtü ile kapanmıştı.

Piyer Jivna, bir cinayetle karşı karşıya olduğunu anlamıştı. Ne yapacağını düşünürken, ensesine tok bir cismin temas ettiğini hissetti:

— Kımıldama ve otomobilden içeri gir!

Piyer emre itaat etti ve içeri girer girmez, bir anda gözlerine bir mendil bağlandı ve ikinci ihtar tekrarlandı:

— Harekette bulunursan, derhal kurşunu yersin!

Piyer kımıldamadı. Uzun bir seyahatten sonra otomobilden çıkarıldı. Merdivenler çıktı, bir oda kapısı açıldı, içeri itildi. Sonra kapı kapandı.

Piyer dakikalarca sessiz bekledi. Sonra ayağa kalktı; gözlerindeki mendili çıkardı. El yordamı ile bir elektrik düğmesi bularak çevirdi. Bulunduğu yer bir yazıhane idi. İlk nazarı dikkatini celbeden, masa üstündeki gazete oldu. Gazetenin birinci sahifesinde bir kadın resmi vardı. Kadını tanıdı; otomobilde gördüğü kadındı.

Fakat bu kadın hiç de Piyerin yabancısı değildi. Sür'atle havadisi okudu. Dansöz Livistin'in ölüm haberi idi. Fakat hayret edilecek taraf, bu gazete, dört ay evvelki tarihi taşıyordu. Peki, dört ay evvel ölen dönsözün cesedi, şimdi otomobilin içinde ne arıyordu?

Piyes, bu muammayı çözmeğe çalışırken, koridordan sesler gelmeğe başladı. Bu ses, iki kişinin ağır bir yükü taşıyan ağır adımlarından çıkan sesti. Demek cesedi naklediyorlardı.. Ses, kapının önünden geçti ve kayboldu.

Piyer, kapıya koştu; fakat kilitli idi. Pencereye koştu; yedinci katta idi. Dışarı çıkmak ihtimali yoktu.

Hayatını kurtarmak çarelerini ararken, birden kapı açılmış ve iki kişi ellerinde tabancaları ile girmişlerdi.

Biri Piyere yaklaştı ve:

— Seni buradan yine gözlerin bağlı olarak çıkaracağız, dedi. Fakat burada gördüklerini kimseye söyleyemiyecekksin. Söylediğin takdirde bizi karşında bulacaksın ve elimizden kurtulamıyacaksın!

Piyer hayatından korkmakla beraber, başından geçen macerayı da merak ediyordu:

— Peki ama, dedi. Beni niçin buraya getirdiniz ve bu gördüklerim nedir?

— Bunlar seni alâkadar etmez!

— Belki.. Fakat beni buraya getirmeniz herhalde beni alâkadar edre..

— Önce bize kim olduğunu söylemelisin?

— Ben mi? Bir sigorta memuru..

İki adam bakıştılar, biri:

— Memnun olduk.. Fakat dediğimizi unutma! Kimseye bir şey söylemiyeceksin..

Adam böyle diyerek, Piyerin gözlerini bağladı. Sonra:

— Mişel, haydi gidelim, dedi.

Öbürüc evap verdi:

— Sen git, ben burada kalacağım.

— Fakat bana söz vermiştin.. Beraber gitmeliyiz..

— Hayır Jak. Sen git. Ben burada kalayım!

İki arkadaş bir kaç dakika münakaşa ettiler. Neticede Mişel sözünü kabul ettirdi ve Jak, gözleri kapalı Piyeri kolundan tutarak, oda kapısından çıkardı.

Beş an adım gitmişlerdi ki, Mişelin kaldığı odadan iki el tabanca sesi etrafı inletti.

Jak:

— Facia.. Canına kıydı! diye bağırarak koştu.

Piyer, gözlerindeki bağı açarak, arkasından fırladı. Odaya girdikleri vakit Mişeli cansız yere uzanmış buldular.

Piyer artık kendini tutamadı:

— Mösyö Jak, dedi. Kendinizi takdim etmediniz ama, adınızı öğrendim.. Ne bu hal Allahaşkına, ne oluyor.

(Devamı 11 inci sayfada)

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

— Evet. Kış kardesleri de kullanmis çok.. Lili, en küsük delirmis bundan..

Yaninin cevapları, doktorun sözlerine uygun düşüyor ve ötedenberi Mehmet Rızaya gayri mantıki görünen bir noktayı da aydınlatır gibi oluyordu:

Madam Ridvay gibi bir kadının, paraya ihtiyacı olmadığı halde, böyle bir kaçakçılık işine karışması tabiî değildi. Belki bu kadınlar yalnız uyuşturucu zehirlerin tiryakisi olarak işle alâkadardırlar. Şebekeye dahil olanlar uşaklardır. Belki onların haberleri yoktur. Bu cihet akla yakın geliyor. Fakat Arsen Lüpen'in bu şebeke ile alâkası ne cihetten? Kivelli'nin öldürülmesinin sebebi nedir?

Mehmet Rıza, doğru cevap alamamak ihtimaline göre, sesine itimatsızlık ve istihza doldurarak sordu:

— Demek sana mal verenler yalnız Aleko ile Nikodur. Bunlar kardeş mi?

Yani sıçradı:

— Yok, Rıza bey, dedi. Yalnız Aleko.. Gitmis Aleko on gün evvel bu evde.. Bırakmis biraz mal Nikoya.. Niko bilmez bu isler.. Simdi var onda biraz mal.. Satmaz bana.. Bundan çok kızmıştım Nikoya.. Var onda mal.. Biliyorum ben, ama korkar Niko, satmaz..

— Aleko o evde yok, değil mi?

— Yok..

— Eee.. Madem ki Nikonun da kabahati yok, öyleyse polise kimi şikâyet edecektin?

Yani, iki dirseğini bir hizada havaya kaldırarak bir zıpladı:

— İste, dedi. Ben söyleyezek bunu size..

— Söyle bakalım.

— Var bu evde bir Belçikalı. Pansiyonmus bu adam üç gün var orada..

Mehmet Rıza doğruldu. Fakat bu hareketile, eşyadan ve maddelerden bir kısmına verdiği ehemmiyeti ifşa etmek gibi polis hayatında bazan çok kötü neticeleri görünen bir kusura düşmüş olduğunu anlayarak, masanın üstünde bir şey aramak için doğrulmuş olduğunu zannettirmek istedi ve garsona kapalı şişe ile su getirtmek gibi fuzuli bir harekete mecbur olduktan başka, hiç istemediği halde de, suyu içti. Ve gene sordu:

— Belçikalı mı dedin?

— Evet. Bu adam gelmis o evde kaçırmak için eroin Avrupada.

— Ne biliyorsun?

Yani, başını önüne eğdi. Yere bakan gözleri bir takım itiraflarla yüklü görünüyordu. Mehmet Rıza, daha kuvvetle sualini tekrarlayınca Palikarya, bir kadeh rakı içti ve başını sallayarak:

— Ben, dedi. Aleko ortak.. Satazağiz bu adam iki kilo mal.. Ama Aleko beni istemez simdi.. Kızdım ben de bundan..

Mehmet Rıza bağırdı:

— Dur, dur, dur! dedi. İyice anlıyayım: Bu belçikalı üç gün evvel Madam Ridvayların evine pansiyoner olarak geldi. Sen Aleko ile ortak olarak ona iki kilo mal verecektiniz; fakat Aleko seni istemediği için kızdın, polise şikâyet ediyorsun öyle mi?

— Evet. Niçin ben bilmez Türkçe.. Sen güzel anlattı Rıza bey..

— Aleko ile sen, malı nereden buluyorsunuz?

— Aleko bulur.. Ben bilmez niçin.. Söylemezler herkese.. Yoktur bana emniyet..

— Peki, Aleko Belçikalıya mal verir; arada sen necisin?

— Ben yapazak dalavera, götürmek için paket.. Ama istemedi Aleko..

— Peki. Belçikalıyı nereden tanıyorsunuz?

— Tanıyor Aleko.. Getirmis Ridvaylar eve.. Ne vakit Aleko orada kolay konuşmak Belçikalı ile..

— Dur.. Belçikalıyı Aleko evvelden tanıyordu. Madam Ridvayın evine pansiyoner olarak getirdi ki, orada rahatı rahat kaçakçılık işini görüşsünler, değil mi?

— Sen güzel söyledi simdi..

— İyi ama palikarya, Aleko bu evden gideli on gün olduğunu söylüyorsun.. Belçikalı geleli üç gün olmuş.. Bir arada değiller ki..

— Aleko bu eve gidezek, gelezek..

— Madamın bundan da mı haberi olmıyacak?

— Yok.. Madam bilmez pansiyon kasırazak mal.. Madam diyezek Aleko yapar Belçikalının islerini..

— Peki, Aleko madamın yanından neden ayrıldı?

— Hazırlamak bu iki kilo mal..

— Sen bu Belçikalıyı gördün mü?

— Yok, görmemis..

— Aleko onu nereden tanıyor?

— Bilmem..

— Peki.. Madam Ridvay zengin bir kadın.. Belçikalıyı evine pansiyoner almakta ne kârı var?

— Yalvarmis çok Aleko..

Bu nokta Mehmet Rızayı hiç tatmin etmiyordu. Deminden beri dükkâna müşteriler gelerek, bitişik masaları doldurdukları için, ihtiyar polis hafiyesi ayağa kalkarak dedi ki:

— Bana bak Yani! Evvelâ bu dükkândan sen çıkacaksın ve on adım önümden Galatasaray merke-

zine doğru yürüyeceksin.. Ben hep on adım arkandan geleceğim!

Mehmet Rıza, meyhaneciye parayı verdi. İlk önce Yani dükkândan çıkmıştı. Palikarya ağır ağır sokağın köşesine doğru gidiyor, Mehmet Rıza da meyhane kapısının eşiğinde duruyor, ona bakıyordu.

Sokak çok tenha idi. Yalnız, biraz ötede, hususî bir otomobil duruyordu. Bu dar, pis ve karanlık sokakta lüks bir otomobilin ne işi olduğunu düşünen Mehmet Rıza, birdenbire sol omuzunun üstündeki kemiğini sızlatan müthiş bir ağrı duydu.

Yanından geçen bir bahriye neferi, kapısının yolunu kapattığı için olacak, ona kuvvetli bir omuz vurmuştu. Nefer, kollarını ve bacaklarını açarak, nefsine emniyetini ilân eden bir fiyaka ile otomobilin aksi istikametine doğru yürüdü. Mehmet Rıza, Yaniyi gözden kaçırmamak için, buna ehemmiyet vermemişti.

Palikarya tam otomobilin yanından geçerken, garip bir hâdise oldu. İki üç kişi Yaninin üstüne atılmışlar ve görülmedik bir çabuklukla, onu otomobilin içine tıkmışlardı. Bu o kadar kısa bir zamanda oldu ki, bir kaç saniye geçmeden otomobil köşeyi döndü ve yerde Palikaryanın şapkasından başka bir şey kalmadı.

Mehmet Rıza, rövelverini çekerek, var kuvvetile koştu. Fakat otomobil tamamile gözden kaybolmuştu. İhtiyar polis hafiyesi, o anda kendisine vakit kaybettiren bahriye neferinden de şüphe ederek, hemen geri döndü ve aksi istikamete doğru koştu: Ondan da eser yoktu.

DANS MERAKLISI KADIN

Meyhanenin önünde durakladı. Sahiden bir balıkçıymış gibi küfürler savuruyordu. Hemen kendini topladı ve mesleğinde hizmetin diğer hiç bir vak'adan daha az tabiî olmadığını düşünerek, itidalini temine çalıştı:

— Haydi, bu kuş uçsun. Elimize daha neler geçer, dedi ve yürüdü.

Meyhaneden çıkan bir adam tarafından takip edildiğine dikkat etmiyordu.

Cihangir'deki evine doğru giderken, bir kere de Ahududu sokağından geçti. Deli kız pencerede idi. Bu sefer bağırmıyor, küfür etmiyor; yalnız Fransızca şarkı söylüyordu. Aynı sözler.. Hattâ o kadar muntazam ve âhenkli söylüyordu ki, deli olduğuna inanmak pek güçtü.

Yalnız şarkının ikinci mısraının sözlerinde bir değişiklik vardı. Hattâ birinci mısraın sonundaki kelimenin baş harfi de değişmişti. Geçen sefer şöyle idi:

O tisto viens en auto

Bu sefer Titto yerine Risto gibi bir kelime vardı ve ikinci mısraı şöyle olmuştu:

Nous - Sommes en Auto

Yani geçen defa "otomobile gel" manâsında olan Fransızca cümle, bu defa "otomobildeyiz" şekline çevrilmişti. Mehmet Rıza bunu da kaydettikten sonra, memurlara bazı ihtarlarda bulunarak evinin yolunu tuttu.

Apartmanın önüne gelince, salonda gördüğü ışığa biraz şaşmıştı. İçeri girince karısını, salonda gene tek başına radyo çalarken buldu. Mehmet Rıza, onu kendi haline bırakarak yatmıştı.

Ertesi sabah, telefonda kendisine, Madam Ridvayin Hisara taşındığı haber verildi. İhtiyar polis hafiyesi yataktan fırlayarak, soluğu Ahududu sokağında almıştı.

Memurlar, ev halkının bir çok paketler, kutular ve bavullarla büyük bir hususî otomobile binerek hareket ettiğini söylediler. Otomobilin nuamrasını almışlar ve Rumelihisar karakoluna telefon etmeyi de unutmamışlardı.

Mehmet Rıza, her sene Haziranın ilk günlerinde Madam Ridvayın, Rumelihisarda oturan kocasının yanına gittiğini biliyordu. Fakat Belçikalı da onlarla beraber mi hareket etmişti? Tarassut memurlarının müşahadelerine ve sonra da civarda yaptıkları tahkikata göre, evden Belçikalı çıkmamıştı.

Madam Ridvayla beraber otomobile binenler şunlarmış: İki hizmetçi kız, uşak Niko, ahçı İstavro, bir de madamın deli kız kardeşi Lili..

Peki, bu Belçikalıya ne oldu? Onun bu eve girdiğini de, çıktığını da gören yoktu. Bununla beraber, ölünün Kivelli olduğunu polis müdüriyetine bizzat haber veren bu Belçikalı idi. Yani'nin sözleri de bu haberi teyid etmişti. O halde?..

Mehmet Rıza, Galatasaray merkezine giderek, deniz merkezine, Belçikalının hüviyetini tahkik için gönderdiği memuru bekledi. Nihayet oradan haber geldi:

Mayısın 6 ncı pazartesi günü Marsilyadan gelen Loyt vapurundan, Mösyö Aleksandr Ru isminde Belçika tebaasından bir adam çıkmış. Bu adam tuhafiye eşyası komisyoncusu imiş. Fakat İstanbula gezmek için geldiğini beyan etmiş. 38 yaşında, ortadan uzun, sarışın bir adam.

Haberi getiren memur, deniz polisinden aldığı bu kaydı Mehmet Rıza'ya verdi.

Rumelihisarı karakolundan da telefon etmişler ve bahsedilen numaradaki otomobilin, dört kadın ve iki erkeği Ridvayların yalısına bıraktığını haber vermişlerdi. Böylece artık, Ahududu sokağındaki tarassudun, Rumelihisarına nakli lâzım geliyordu.

Mehmet Rıza öğleden sonra bu işle uğraştı. Evvelâ, yalnız kendisi Rumelihisarına giderek, Mister Ridvay tarafından garip bir tarzda inşa ettirilmiş olan yarısı ahşap ve şark usulü, yarısı da kârgir ve modern yalıyı dışardan tetkik etti.

(Devamı var)

Milyoner Bir Amerikan Film Artisti Olabilirsiniz...

Dünyanın en büyük Amerikan Film şirketinin Türkiyeden istediği ilk Türk çocuk artistler okuyucularımız arasından seçilecek.

Bu büyük müsabakamıza kabilabilmek için okuyucularımız:

1. En geç 1 Aralık 1952 Pazartesi gününe kadar memurumuza 2 lira göndererek 3 aylık abone almaları.

2. Bu abonelerin 18 yaşını geçmemeleri,

3. Halen herhangi bir okulun öğrencisi bulunmaları, şarttır.

Bu şartlara sahip olan okuyucularımız arasında evvelâ üç müsabaka yapılacaktır:

1. "Zekâ oyunu" müsabakası,

2. "Foto" müsabakası,

3. "Kabiliyet" müsabakası..

"Zekâ oyunu" müsabakasında kazananlar "foto" müsabakasına katılacaklar, "Foto" müsabakasında kazananlar "Kabiliyet" müsabakasına girebileceklerdir.

Bu suretle; zeki, fotojenik ve kabiliyetli olmak vasıflarını üzerlerinde toplamış olan Türk çocukları İstanbula getirilerek son bir müsabakaya daha sokulacaklardır.

Bu müsabakayı da kazananlara Türkiyede çevrilecek bir filmde rol verilecektir. Bu filmde muvaffakiyet kazananlar Amerikaya götürüleceklerdir.

Bütün okuyucularımıza bu büyük müsabakamıza katılmalarını hararetle tavsiye ederiz.

Dikkat:

Okuyucularımıza, ilk sayılarımızın bütün yazılarını çok dikkatli okumalarını hatırlatırız. İlk "Zekâ oyunu" müsabakamızda bunun faydasını göreceklerdir. "Zekâ oyunu" müsabakası için önümüzdeki sayılarda geniş izahat verilecektir.

GARP CEPHESİ

BÜYÜK HARP ROMANI

11.

İÇ SİPERLERE GİDELİM. DAHA BU BAŞLANGIÇ.

CEHENNEMİ BİR GÜRÜLTÜ İLE BERABER YER SARSILIYOR. BİZE PEYNİR VE ROM VERİYORLAR. GÜZEL AMMA BİZ HALÂ RAHAT ETMİŞ VAZİYETTE DEĞİLİZ.

TEHLİKELİ İŞE GİDERKEN PEYNİR VE ROM VERİRLER.

SOM NEHRİNDE OLDUĞU GİBİ DEĞİL Mİ?

GECE YARISI UYANIYORUZ. HERKES AĞIR OBÜSLERDEN KORKUYOR. UYUYAMIYORDU..

BEN ŞİMDİ GELİRİM!

ONU BIRAKMA KAT!

...ONU AYAKLARINDAN TUTARAK GERİYE ÇEKİYORUZ. GÖĞSÜ HIRLAYOR VE GÖZLERİ DÖNÜK!..

BİRDEN OBÜS SESLERİ DURUYOR.. BEKLİYORUZ. HAZIRIZ. BELKİ GAZ, BELKİDE BİR HÜCUM GELECEK...

SABAHLEYİN...

İŞTE KAT BAK!

KARŞIDAN SEL GİBİ BİR ORDU GELİYORDU. TOPÇUMUZU ATEŞ AÇTI. MAKİNALI TÜFEKLER HOMURDANIYOR....

GELENLERİ ÜNİFORMALARINDAN TANIMIŞTIK... FRANSIZLARDI...

—ARKASI VAR—

CESSUR KOVBOY BUJK JONES

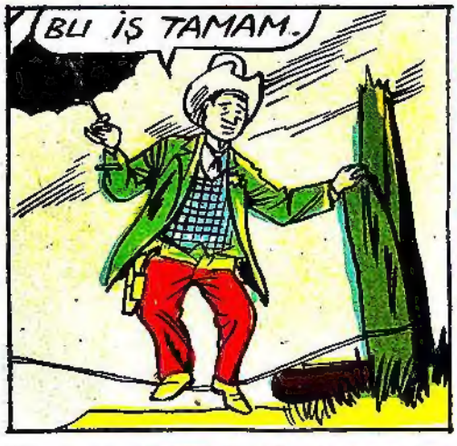

ARKASI VAR

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

Halit titreyen parmakları ile haritaya saldırdı. Alır almaz iç cebine yerleştirdi.

Kadın, baş ucunda duruyordu ve çok soğukkanlı idi:

— Başka mühim şeyler varsa onları da al..

Halit, hangisinin mühim, hangisinin mühim olmadığını ayırt edecek halde değildi. Diğer bir tomar kâğıdı daha kavrayarak iç cebine koydu.

Halit, çekmeceği tekrar sürmüştü. Kadın, içeri girdiği zaman çevirdiği düğmeyi bir daha çevirdi.

Kadın ağzını açmış, bir şey söyliyecekti, odanın içinde Kornilof'un sesi duyuldu:

— Yoldaş Halit..

Halit, gayri ihtiyarî elindeki maymuncuğu yere düşürdü ve öyle bir sarsıldı ki.. Kalbi yıldırım hızı ile çarpmağa başlamıştı. Şaşkınlıkla sesin geldiği tarafa dönmek istedi. Fakat sesin nereden geldiğini anlayacak halde değildi.

Kadın da sapsarı kesilmişti. Ayaklarının ucuna basarak Halidi kolundan tutup kenara çekti. Dudaklarını Halidin kulağına götürüp bir fısıltı halinde:

— Çabuk Kornilof'a cevap ver.. Evinden diktafon ile soruyor. Kendisi burada değil, sadece sesi geldi.

Halit hâlâ kendine gelememişti. Kadın:

— Çabuk, dedi, şüphelendirirsin..

Kornilof'un sesi gene duyuldu:

— Uyudun mu yoksa?

Halit, boğuk bir sesle:

— Uyuyordum.. Sesinizi duyunca da şaşırdım.. dedi.

Kornilof bir kahkaha attı:

— Biz böyle uzaktan da dostlarımızı takip ederiz, dedi. Ben de uyuyorum artık. Sen de rahat et..

Kadın, gene ayaklarının ucuna basarak düğmenin yanına giderek çevirdi. Sonra derin bir nefes aldı:

— Keçmiş olsun, dedi.. Az kaldı ihtiyatsızlık yapıyordum. Düğmeyi çevirdikten sonra konuşacaktım, her şey mahvolacaktı. Burada her duvarın hem kulağı, hem de dili vardır.

Koynundan bir tabanca çıkardı,

— Bunu yanına al.. İnşaallah lâzım olmaz, ama lâzım olursa kullanırsın.

Bir de küçük şişe verdi:

— Bu da senin gibi büyük casusların son yardımcısıdır.

— Bununla ne yapacağım?

— Kurtuluş yolunun kalmadığını görünce hemen içeceksin.

— Demek insanı çabuk öldürüyor?

— Bir dakika içinde.. Sancı da vermez.

— Çok teşekkür ederim dedi,

Kadın, bir de mühürlü kâğıt verdi:

— Bu da senin hüviyet varakan. Bununla bu akşam istediğin yere gidersin. Yalnız Stalinin yanına giremezsin..

— Gidiyor muyuz?

— Hemen.. Şimdi kapıdan çıkar çıkmaz sola döneceksin. Köşe başında seni bekliyorlar..

— Kim?..

— Harri ile bir arkadaşı.

Halit fazla bir şey söylemeden, hattâ kadına teşekkür bile etmeden hızla yürüdü. Ayakları titriyordu.

Kapının önüne geldiği zaman, acaba sağa mı, sola mı gidecektim diye tereddüt etti. Sonra kadının "sola döneceksin" dediğini hatırlayarak sola döndü ve hızlı, hattâ koşarcasına yürüdü. O kadar hızlı gidiyordu, ki Harninin yanına gelmiş onu görmemişti. Harri kolundan tuttu:

— Nereye böyle yoldaş..

Halit, hemen tabancasına davranarak durdu. Harri:

— Aman ne yapıyorsunuz Halit..

— Sen misin Harri..

— Arkamdan gel..

On on beş adım yürüdüler. Burada bir askerî otomobil duruyordu. Hemen içine girdiler.

Harri:

— İki saat sonra uçacağız.. dedi.

— Neden iki saat sonra?

— Çünkü tayyare o kadar uzaktadır.

— Çok tehlikeli..

— Sen alacağını aldın mı?..

— Evet, aldım..

Halit, o zaman Sakinin telsiz telgrafını hatırladı:

— Eyvah! dedi. Telgrafı unuttum, onu yok edecektim.

— Ne telgrafı?

— Saki'nin telgrafını.. Onu mutlaka yok etmeli idim.

— Artık geçti..

— Olamaz dönmeliyim..

— Nerden mi Halit?..

— Hayır Harri, mutlaka dönmeliyim. Olmaz, o zaman hepimiz mahvoluruz.

— Sabaha kadar biz gitmiş olacağız.

— Öyle ama, gene Çin karargâhına gidiyoruz.

— Kim söyledi bunu?

— Oradaki kadın..

— Peki ama, senin tekrar oraya gitmen tehlikeli olabilir.

— Ne yapayım. Öyle emir aldım. Telgrafta yazıyordu.

— Çok fena.. Bizim burada beklememiz şüpheyi uyandırır.

— Siz durmayın.. Otomobil ile biraz dolaşın, ben hemen gelirim..

Halit, iki adım atmıştı. Birden

cebindeki haritayı hatırladı:

— İstersen haritayı sana vereyim.. Ben yakalanırsam, haritayı kurtarmış oluruz.. Yarım saate kadar gelemezsem beni beklemezsiniz.

— Olmaz Halit, seni mutlaka götürmeliyiz.

Halit kızmıştı:

— Sen de lâf anlamıyorsun. Orada bıraktığım telgraf ele geçerse, her şey mahvolur. Şimdi bunu sana anlatacak değilim. Haydi Allahaısmarladık.

Halit, haritayı Harri'ye verdikten sonra hızla uzaklaştı.

Eli tabancasında idi. O zamana kadar yapılan işleri başkaları idare etmişler, Halit onların emri ile sürüklenmişti. Şimdi ilk defa kendi verdiği bir kararı kendisi tatbik ediyordu, bunun için de son derece heyecanlı idi.

Bahçenin önüne geldiği zaman nöbetçi hüviyet sordu. Kadının verdiği kâğıdı çıkarıp gösterdi. Nöbetçi, kâğıdın mührüne şöyle bir baktıktan sonra geri verdi. Halit hızla birinci kat merdivenlerini çıkıyordu, ki kadınla karşılaştı. Kadın telâşla:

— Burada ne işin var? diye sordu.

Halit, kadına cevap vermedi. Sadece elini dudaklarına götürüp (sus) işareti verdikten sonra basamakları ikişer ikişer atlayarak üst kata çıktı. Kornilof'un odasına girdi. Elektrik söndürülmüştü De mek âdeti böyle idi. Büyük masanın üstüne baktı. Bıraktığı kâğıt tomarları olduğu gibi duruyordu. Telgraf da orada idi. Hemen alıp cebine indirdi ve hızla tekrar aşağı inmek için koridora çıkmıştı, ki Sonya ile karşılaştı. Bir saat önce beraber, karşı karşıya oturdukları genç kızın yüzü sapsarı idi ve kıvranıyordu:

— Çok fenayım.. diye inledi.

— Neniz var?

— Hiç bilmiyorum. İçim parçalanıyor.

— Bir dktora baktırsanız..

— Rica ederim, bana biraz yardım ediniz.

Bu sırada yaşlı kadın da merdivenden dönmüş oraya gelmişti. Sonya:

— Heda yoldaş, dedi, çok fenayım..

Adı Heda olan kadın:

— Dur, sein yatırayım.. dedi.

Halide döndü:

— Siz işinize bakınız..

— Yardım edebilir miyim..

— Senin yapacağın bir şey yok. Son sistem tayyaresidir.

— Bizi kim alacak?

— Onu bilmiyorum.

Uzaktan bir otomobil sesi duyuldu.

— İşte geliyorlar..

Harri ile Halit başlarını, sesin geldiği tarafa çevirdiler. Gelen, büyük bir yük kamyonu idi. Şöför ile muavininden başka kimse yoktu. Şöför muavini, pilota yaklaştı, büyük bir zarf verdi ve sonra:

— Halit hangisidir? diye sordu.

Halit, iki adım ilerliyerek:

— Benim! dedi.

(Devamı var)

MAĞRA PEŞİNDE

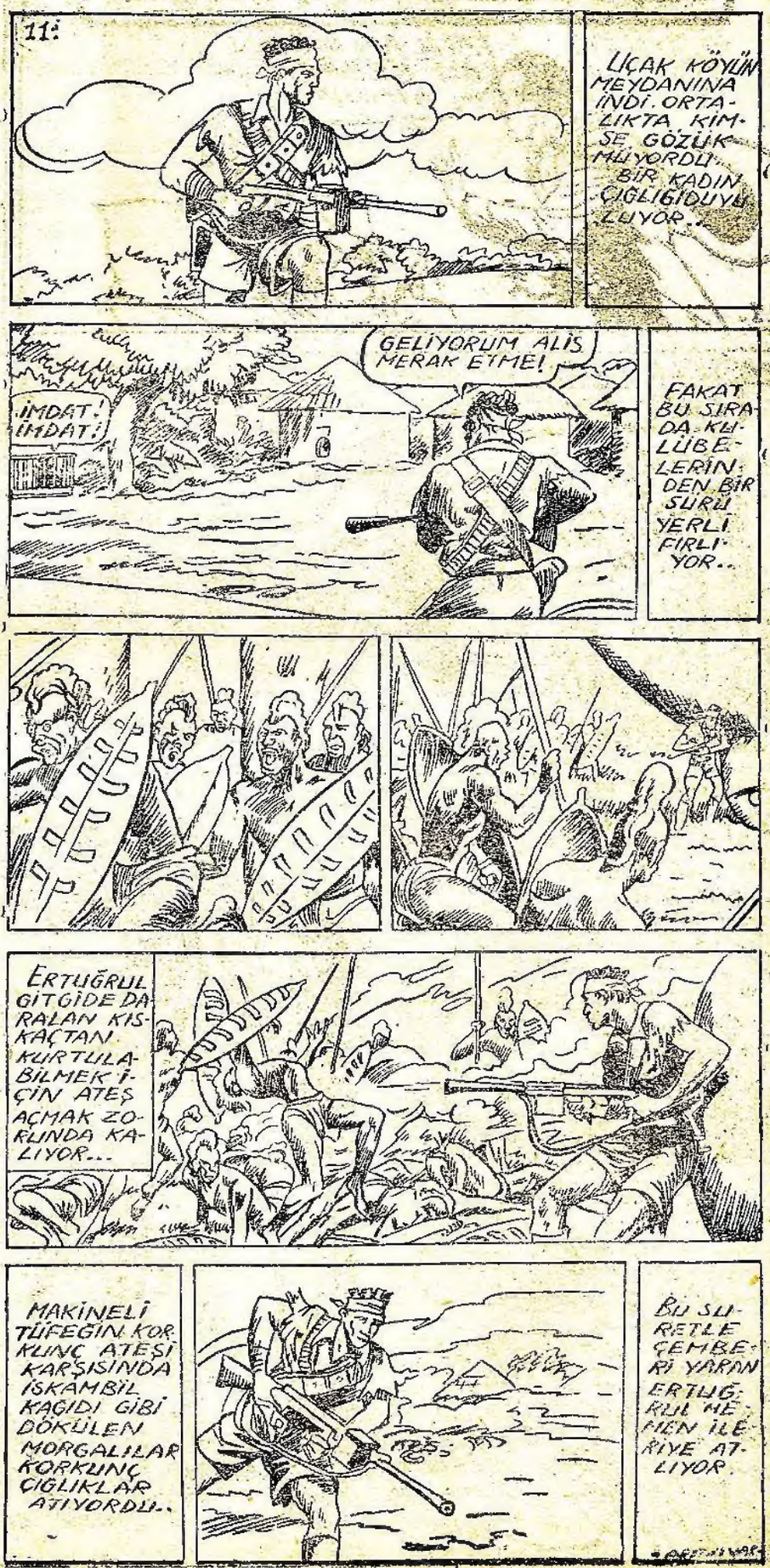

MANDRAKE

ANLAT DARAN! BU SEGRİYO KİMDİR?
11.

PRENS SEGRİYO BENİM KARDEŞİMDİR MANDRAKE.

MESELE ÇÖZÜLÜYOR...
EVET SONRA?
SEGRİYO KUMARA ÇOK DÜŞKÜN BİR GENÇ İDİ

DAİMA RAVAĞIN KUMARHANESİ NE GİDERDİ..

..ORADA ÇOK PARA KAYBEDERDİ. BİR GECE ÇOK İÇMİŞ...

..YUKARKİ ODALARDAN BİRİNE YATMAĞA ÇIKMIŞ. AZ SONRA BİR HİZMETÇİ BAĞIRARAK İNMİŞ.

HERKES YUKARIYA ÇIKMIŞ. YERDE VURULMUŞ BİR ADAM. YATIYORMUŞ. KARYOLADADA YANINDA BİR TABANCA İLE SEGRİYO YATIYORMUŞ..!

RAVAK İŞİ DÜZELTECEĞİ..
HEMEN HAZIRLANIN KAÇIYORUZ!

..Nİ SÖYLEDİ VE BİZİ GİZLİCE ORADAN KAÇIRDI..

BERABERİMİZDE HER ŞEYİMİZİ ALDIK. RAVAK BİZİ KORKUTARAK PARAMIZI ÇEKİYOR.
-ARKASI VAR

Baskın

(Baştarafı 2 nci sayfada)

ma yerinden mahut yuvarlak çıktı. Hatın diğer ucundan kalın bir ses duyuldu:

— Nihayet kalktınız mı? Üçüncü defa telefon ediyorum. Biraz acele edin doktor. Çavuş Klark bir iz yakalamış.. Şimdi köşke doğru hareket edeceğiz. Hazırlanan ve aşağıya inin. Otomobil sizi bekliyecek..

Telefon eden, Müfettiş Klarson'du. Her şey, rüyada gördüğüm gibi cereyan ediyordu. Hakikaten tuhaf bir hâdise.. Size şunu da söyliyeyim ki, o zamanlar, herkesin dilinde dolaşan bir vak'anın peşindeydik. Haftalardanberi uğraşıyorduk. Günlerce uykusuz kalmıştım. Nihayet adamlarımızdan biri, aradıklarımızın izini bulmuştu.

— Telefondan çıkan yuvarlak şey ne idi?

— Biraz sabırlı olun, dostlarım! Ayni gün, yatmazdan evvel, kızkardeşim ve küçük çocuğu beni ziyaret etmişti. Küçük Şarl için çukulata bulundururdum. Yaramaz, biz diğer odada iken, yediği çukulatanın yaldızlı kâğıdını yuvarlak yaparak, telefonun konuşma yerine sokmuş..

Yaptığımız baskın, aynen rüyada gördüğüm şekilde cereyan etti. Gölün yanına geldiğim zaman Klarson'u buldum. Polisler, köşkü sarmış bulunuyorlardı. Park, evin şekli, kapılar, bütün bunlar hiç farksızdı. İçerde de hakikaten altı kişi vardı. Yalnız bunlar, benim gördüğüm gibi acaip mahlûklar değil, alelâde insanlardı.

Baştanbaşa renkli

PEKOS BİLİN

HARİKÜLÂDE MACERALARI

YARIN ÇIKIYOR

15 KURUŞ

Resimli

TOMURCUK

Haftalık Çocuk Gazetesi

5 Renkli nefis bir kapak içinde

20 Sayfa 15 Kuruş

En güzel

HİKÂYELER

ROMANLAR

Resimli TEFRİKALAR

Öğretici YAZILAR

BİLMECELER

BULMACALAR ve

ZENGİN MÜSABAKALAR

Resimli

TOMURCUK

Haftalık Çocuk Gazetesi

Alınız.

İnanılmaz Macera

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

Jak, bitkin bir halde:

— Bir aşk faciası, dedi.

— Fakat burada benim rolüm nedir?

— Jak bir şezlonga uzandı, sonra:

— Biz, dedi. İkimiz de Anise hastahanesi doktoruyuz. Mona Livistin, tedavisi güç bir hastalıkla bize gelmişti. Mişel, onun tedavisini üzerine almıştı. Bu tedavi, hasta ile doktoru müthiş bir aşkın girdabına attı. Zavallı Mişel onu çılgınca sevmeğe başladı. Mona ölüme mahkûmdu ve dört ay önce öldü. Mişel günlerce bir deli gibi onu sayıkladı ve asla unutmadı. Belki bir gün unutacaktı. Fakat bir hâdise onu alt üst etti. Bir gün bana geldi:

— Felâket Jak, dedi. Bir heykeltraş, Mona'nın çıplak bir heykelini yapmış ve yakında onu teşhir edecekmiş.. Ben buna tahammül edemem.. İntihar edeceğim..

Uzun uzun düşündükten sonra, bu heykeli çalmağa karar verdik. Başka çaresi yoktu. İşte bugün karşılaştığımız köyde, heykeli çalmış, götürüyorduk. Sizi orada görünce bir polis hafiyesi sandık. Hikâyemiz ve bu aşk faciasındaki senin rolün bundan ibarettir, dostum.

Bir BİSİKLET,

Bir RADYO,

Üç FOTOĞRAF MAKİNESİ,

Beş KOL SAATİ,

Elli DOLMA KALEM

Ve

Bin adet muhtelif kıymetli hediye kazandırmak fırsatını veriyoruz

Bu güzel ve zengin hediye kur'amıza bütün okuyucularımız katılabileceklerdir. Bunun için okuyucularımıza kupon toplamak gibi bir külfet de yüklemiyoruz. Ancak 10 uncu sayımıza kadar her sayıda bilhassa ufak bir yanlışlık yapılacaktır. Bu yanlışlık hikâyede, romanların birinde veya resimli tefrikalarda olabilir. 10 uncu sayımızdan sonra bu 10 yanlışı bir mektupla bize bildiren okuyucularımıza kur'amıza katılmak için birer numara verilecektir.

Okuyucularımıza çok dikkatli olmalarını hatırlatır, şimdiden kendilerine iyi şanslar dileriz.

BAYTEKİN

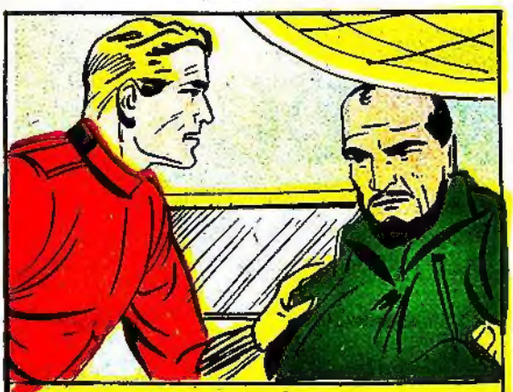

DERHAL, MONGOYA DÖNEN BAYTEKİN ZARKOV'UN ZİYARETİNE GİTMİŞTİ.
— ARTİKO, BİZİ, BUZLARLA KAPLIYARAK MAHVEDECEK! DÜNYAYI BİLE İSTİLÂ EDECEKLER. NE OLUR DOKTOR? BUNA BİR ÇARE BULALIM. TEHLİKE HEM BÜYÜK HEM DE ÇOK YAKIN!

ARTİKO ALİMLERİ FRAZİL ŞUAİ DENEN BİR SİLÂH KEŞFETMİŞLERDİ. BU SİLÂH SAYESİNDE MONGONUN İKLİMİNİ DEĞİŞTİRMEKTE VE HİÇ DURMADAN KAR YAĞDIRMAKTA İDİLER. ESKİDEN TEPELERİ BUZLA KAPLI OLAN DAĞLAR BİLE BİRER BUZUL HALİNE GELMİŞTİ..

GEZEGENİN EN VERİMLİ TOPRAKLARI DA KARLA ÖRTÜLMEĞE BAŞLAMIŞTI...

HALK BÜTÜN KÖYLERDEN, ŞEHİRLERDE SAADET BULACAKLARINI ÜMİD EDEREK AKIN AKIN BÜYÜK KAFİLELER HALİNDE GÖÇ...

ETMEĞE BAŞLAMIŞTI. BAYTEKİN BÜTÜN ALİMLERİ BU BUZ HARBİNE ÇARE ARAMAYA DAVET ETMİŞTİ...

DEVAM EDECEK